

злато-то и млогоцѣнни камъніе сж изъ
лишни (зіяде), и благословеніе-то на вто-
рж-тж моїж майкж ще ми помогнѣ ”.

Софійца-та молба си удобри отъ
сички-ты сродницы, кой-то убо като за-
хваляхж млого набожность-тж, смѣяхж
ся за глупость-тж й. „О колко си безу-
мна “, рече й готвачка-та, коя-то изла-
заше изъ стаіж-тж, „зачто не отбра-
скъпоцѣнно нѣчто? Ако бѣше поглѣдва-
ла камъ мене като ти скымвахъ, може-
ше да земешь, безъ да знае нѣкой тойзи
доленъ крестъ; никой не щеше да го
поглѣдне, нито щеше го поиска; ты си
безумна ”! А старый градинарь рече:
„Богъ да тя благослови любезно чядо!
ты си благочестива духомъ и благодарна,
Тойзи крестъ ще ти причини по-голѣмо
благополучіе, а не злато-то и срѣброто,
толкози въ злощастіе-то, както и у по-
слѣдный часъ на живота ти. Тойзи кре-
стъ ще бжде голѣмъ изворъ на утнине-
нія, по-вече отъ маргары-ты и отъ мло-
гоцѣнны-ты камъніе; запомни мя“.

Софія скры дръвенья крестъ